

Bir Bilim Adamının Öyküsü (Üstün yetenekli bir öğrencinin kaleminden)

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berberken ben anamın beşiğini tıngır mıngır sallarken, ülkenin birinde bir beyin son derece akıllı mı akıllı, başarılı mı başarılı bir oğlu varmış. Bu çocuğun, diğer çocuklardan farklı hayalleri, düşünceleri varmış.

Gel zaman- git zaman bu çocuk (uzun sürmeden) konuşmaya, yemeye, içmeye, yürümeye, saymaya şarkı bile söylemeye başlamış.

Yaşitları agu agu derken o konuşmasın mı, o her şeyi söylemiş. Hemen okuyup yazmaya bile başlamış. En sevdiği oyuncağını bile söküp, içini merak edermiş. Arkadaşları onu anlamadığı için o hep büyüklerle sohbet edermiş.

Sorduğu soruları annesi bile anlamazmış. Bildiği kelimelere, ilgilendiği alanlara kimse yetişemezmiş.

Bey, bazen çaresiz kalır oğlunu mutlu edecek programlar getirip, bilimsel kitaplar almış. Bey, oğluna teleskoplar, mikroskoplar almaya başlamış.

Bu çocuk, teleskopunu evlerinin terasına koyup gökyüzünü izlemeye ve izlediklerini kâğıtlara not etmeye başlamış.

Arkadaşları çiçek, kuş, böcek resmi çizmeye çalışırken o birilerinin anlamadığı resimler çiziyormuş. Bir gün resimlerini devrin ileri gelenlerinden bir bilge görmüş. **Bilge resmi görünce** küçük dilini yutuvermiş. Bu küçük çocuk, bir DNA sarmalı çizmiş. Yaşitları okuma-yazma bilmezken o DNA(gen) araştırmaları yapmaya başlamış. Arkadaşları bu çocuğun çizdiklerine- konuştuklarına bir anlam veremiyormuş.

O şehrin hocalarından olan bir kadın varmış. Bu kadının bacaklarında bir problem varmış. Kadın koltuk değnekleriyle yürüyormuş. Çocuk, sürekli kadına sorular soruyormuş. Kadın önceleri sorularından rahatsız oluyormuş. Bu çocuğun sorularından sonra bir gün anlamış ki bu çocuğun yapmak istediği ilk şey o kadını herkes gibi "Bozantı Ormanında " koşturmakmış.

Beyin oğlu farklı konuları da izleyip araştırmaya başlamış. Değişik arabalar çizmeye başlamış. Arabanın dışını değil de motorlarını, bujisini, aksını, difransiyelini çiziyor, Güneş enerjisi, su ile rüzgar ile çalışabilecek arabalar yapmayı hayal ediyormuş.

Bir gün beyin oğlunun aklına bir fikir gelmiş. Gökyüzünü araştırmak. Zevkle aylarca gökyüzünü izlerken, diğer yandan uçakları araştırmaya, onları incelemeye, onlarla ilgili bulduğu kitapları taramaya başlamış.

Bu arada kendini çok yalnız hissediyormuş. Yalnızlığını gidermek için kendine verilen köpekle ilgilenirken köpeklerin dünyasının araştırmaya, her türden köpeği detaylarıyla incelemeye başlamış.

Yine de mutlu olamayan bu Beyin oğlu Silahları araştırmış detaylarıyla yine de zevk almamış. Sonunda kararını vermiş.

Ülkesini çok seven bu çocuk uzaya gitmenin, ülkesine yeni projeler yapabilmenin yönlerini araştırmaya başlamış. Önce bir uzay üssü kurmuş ülkesine, artık ülkesinde bir uzay üssü varmış. Uzaydaki çalışmalarını başarıyla yürütürken, ülkesinin her yerini inceleyip madenlerini bulup tek tek işlemiş. Beyin oğlu sayesinde ülke refaha kavuşmuş. İnsanlar daha mutluymuş, daha çok çalışıp herkese kitap okuma zevkini yaşatmış. Ülkede insanlar birbirini çok seviyormuş. Herkes okuduğu kitapları birbiriyle paylaşıyormuş.

C5 uçaklarından daha güçlü savaş uçakları yapmış. Amacı o uçaklarla ülkesini savunmakmış. Savaşı sevmeyen Beyin oğlunu üzen bir durum varmış. O da "Kanser Hastalığı" kanseri önlemek için araştırmalara ağırlık vermiş. Rüyasında Kaf Dağı'nın ardında bir bitkiyi görmüş. Bitkiyi almış kimyasal işlemlerden geçirdikten sonra bir damla icat etmiş. Tadı lokum gibi olan bu damlayı kullanan hastalar anında iyileşiyormuş.

Gökten üç elma düşmüş biri yazanın başına, biri okuyanın başına, biri de alay edenlerin başına.

Yazan: Hüseyin Meriç YİĞİT
5.sınıf